

מבוא לשון שאין מבטל זה את זה - ואלו תשוב ליה מאוס דאין מלות מבטלות זו את זו כדארמורין בערבי פסחים (דף קפ"ג) הלל שהיה סורק פסח ומלתו ומורד וכן ב' השתרבות (ומהם ש) פליג ד' אלעזר אר' שמעון בן לקיס בההא דפעיגו ומורד ומתא שכלן וקאמר שאין מבטל זה את זה ועיניו ראייה מההלל ושמה לעבי ארלה שמי: (ר"ר י' יוסה סבז מנח' למון במתא שאית בסל - ואלו' הים מוסק רבי יוחנן דמשמא דרבי יוסה מאה קרא הא מסקין בפרק ארתי אורי אבא בט (תלני שני) דרבי יוסה סוקר מסקאף אית ילי' שמעון לרע האל' זה וזה ומהו דלרמז חוששין ליה

האב סיינו חגגו ולחגגו
לא בני לא לתלך דמסקי
סתם כו' ז"ק

מכאן לפולין כו' זרגי דמיס דמתגי' חזחי'
 [ד*] שולין כינא ולא מבטלי אהדדי :
 מן

מכאן *לעולין שאין מבטלין זה את זה ודבי
סדר מכאן למין (*) במשט שאני במל
רבו חרבו חרבו לעולין שאין מבטלין זה

דבנן סברי מכאן דעולין שאין מבטלין
 את זה ודלמא משום דמין במיט' הוא אי אשמעינן מן במיט' ולא אשמעינן
 עולין כדא אמרת השתא דאשמעינן עולין משום דעולין ודלמא עד דאיכא
 מן במיט' ועולין קשיא ור' יהודה סבר מכאן דמין במיט' שאני כמל
 ודלמא משום דעולין הוא אי אשמעינן עולין מן בשאני מיט'
 כדאמרת השתא דאשמעינן מן במיט' משום דמין במיט' הוא ודלמא
 עד דאיכא מן במיט' ועולין קשיא: תנן רבי יהודה אימרי (במגת כהנים)
 במגת כהן משה ובמגת נסכים פסולה שזו בלילתה עבה וזו בלילתה
 רכה הן בולעות זו מזו וכי בולעות זו מזו (מה דהי מן במיט' הוא
 אמר

קצת ודעתך נכונה אף על פי שיש
 דברי ויגון וציומה ברוך ה' ויגון
 (ד' מ) אמרין רבי יאשיהו רבי ויגון
 עד לאמר מערבין וחד אחד חן
 מערבין ואמרין תסתיין דר' יאשיהו
 דלאמר מערבין דאע"פ דלא קרבי
 יחדו כחולן דקריבי דמי ואלע"פ דחשק
 אפי' תימא רבי ויגון דלאמר מערבין
 שלא הא דקריבי אחת הא חסקין
 דתני האוי' לא קרביין ויגון ודמי
 דרבי ויגון סבר ולקח חסד הפך
 ומדם השעור זה צפוי עליו וזה

ומהם השער זה כפי שלמו זה
כפי שלמו ולא דרים אחת ר' יהודה אחת בשאר הרים וקצבר דמערבין ווא"ט ור' יוחנן נמי דלא דרים אחת הוה לן לממר כיון דקדשי
במחך דקדשי יחדו דרים אחת ר' שמעון דמדות (בבא מצ' ד' דריש ר' יוחנן וזו מן האלן לומר רנה אחד מביא רנה שנים מביא משום דקדשי
כאלף דקדשי וזו מן האלן מאלף דקדשי יחדו ר' יוחנן (א"ר) (לומר) דהאם פירש בקושי' דריש מדעי קרא ביריבויא דקדשי מן הדבר וזו מן האלן
מביא (א"ר) אן זה כל ק' שטי' דלא הוה מלי' לתבשר ומן הדבר דהיריבויא לפירוש מן הכהנים קדשו ודמאן מן הדבר ומן האלן "לרס הפר וזו
השער הא דקדשי ו"ל לאסופי הכא נמי ו"ל לאסופי ווא"ט ומאלן דלמא אין מערבין מאל' ליה גבין ומין דקדשי וי"ל דנפקא לן מדרבנן
רס דס בראימא בזהבין ב' העשרובות (ד"ה פא. ו"ל שו' ד"ה תנא') א"ל פירין ארבעין (ענין חז' ענין) וכלא הכרס קאמר רבי יהודה
דס לאווי' פרק ומתעשרי' בשבוגי' עלט' בתדול לא ישע והאם מן בשמי' הוא ומשמע האם מדאורייתא ברובא' בשיל' אלא משום דקדשי בראימין
האם וכל התרומה נמי מזהר ר' יהודה דעולה בחדא ומהא' בדמוכה בפרק טעל (פנה קדש) דקאמר ר' יהודה מעלת אין התרומה בחדא
ומהר"ל דברר לה התערבב יפה בכל שהוא אבל דבר יבש בשיל' שפיר ולא גרסין' בעינין (דף ק"ז) נפלו לבת ומתעשרת דלא מיירי' בלא האלן
ביבש והא' דקאמר בעינין (דף ק"ז) דהתביעה אחת ולטכרת כל התרומות שהן מניה טעם התערבב דלא דמי ויבסקו מסכת ב"ב (דף ק"ז) דלמרי'
ביוצן בחטין נמי נהי דלרבי' יהודה לא בשיל' לרבנן מבשיל' בשיל' בקוים מיירי' מערבבין לא בשיל' וכענין זה מפרש ר"ה דהא דלמא ר' יוחנן בפרק
דא' אלו (ד' עין) וטעורין דקדשי מיירי' מערבבין דלא בדרבנן כעין
מסכת פ"ח (ד' ע"ג) "שתי' טבות אחד של חולין ואחד של תרומה שמזגין ומעברין זה בזה סלקא את מיט' כמ' שאני' ודאשט' בשמי' עולי'
ומבטלי' דקשי' ליה כיון דתרומה עולה בק"ל' אס' כן "מין בתמי' נמי ישיעי' מלאש' מיל' לבטל' התרומה אלא שמי' מניה דקדשי' בשמי' במשה' עולי'
דלמא רבי' יוחנן האם דכל איסורין בשבתה' בזמן' בתמן' טעם חז' משגל' ויין נכף ואל' תבטל' התרומה משום דבבב' טבל הוא הוא עוממ'
דהרירי'וה' דמפרש האם שגמא' דטבל דהסתי' כן איסורי' דחיות' דאשט' עופרת' א' הדרי' והא' הדין תרומה' כפלייה' כ' איסורה' ובכ'
דוכי' דתרומה' עולה בחדא' ומאל' דבר' כדרי' ו' ומתעירי' דלמי' נמחות' שלא' נקמול' דלא' בשמי' ליה שייכ' לביבאל' דשוקמ' לקמן ר' יוחנן
במנחת' טולה' איירי' שמעבר' לגמרי' "דברר' לא' ולא' במחשה' טעור' ומחשה' ומתעשרת' והוא' לרבנן' דביבלי' בשמי' בשמי' דהרבי' רבי' יוחנן
טוב מפלג' ה' הקשה' לרבי' חס' מהוא' דפסחים' (דף ג') דקדשי' של תרומה' שגמרה' בנת' ופסחים' חולין' עוממין' דלמרי' האם (ד' עין)
(א"ר) דלס' נפלה' למהל' חולין' דברי' חס' תרד' ותפסמא' אלא' אפי' דבר' לא' עולה' בחדא' ומאל' ותרד' שמי' כן הו' יטי' לנקשות' מהוא' "ס'
שאר' שמי' חולין' לא' תרומה' שגמל' בשיט' דלן' כן "ומערבין' חז' ממי' ועז' מן' "במס' דתרומה' פרק' סאה' תרומה' בתפסמא' לן' ג' ולא'
שגמל' לתוך' חולין' לניגן' עטרין' ושל' וחד' ט' ר"ה חודי' אין' חולין' בין' לא' ליבש' ותרד' דהא' דתרומה' עולה' בחדא' ומאל' בשמי' לתוך' חולין'
משיקין' דא' אפשר' למכבול' דהייט' החולין' ליעשות' כבסל' דהייט' התרומה' והוא' דשמי' טבות' אחד' של תרומה' ואחד' של חולין' בשמי' שאני'
מחוקין' דלשבר' לה' ליעשות' תרומה' וסבר' לה' ר' יוחנן מ"ל' לקמן' בתר' מבטל' "אלוי' רבנן' ווא' ליה' מין' בשמי' והוא' דפסחים' (ד' ע"ג) וס'
לא' קדשי' אפי' תמיה' דבר' ככל' חולין' דמחשק' דלמי' מסכרת' אין' שם' משקף' עובין' אלא' אפשר' לה' לתרומה' שביעשה' חולין' ווא"ט' ובבב' במי'
דלמרי' הו' מתעשר' לא' אלא' תבטל' דהייט' החולין' שגמל' עוממין' וי"ל' שגמל' כבסל' טעול' לתרומה' בשביל' שאני' טעול' לתרומה' דהייט' מין'

ישיב' ויהקם ל"ה

לאחד שנגזר ואחד מויד
לא יעלו ז"ק

תחמיר 17

שיטה מקובצת

[illegible][illegible]